

Akşamdayım

– A.Kadir · 10 Ekim 2020

AKŞAMDAYIM

Bir akşamın telaşı kaldırımlarda
Gözlerde tek bir nokta, varış!
Nerden çıktı bu cümbüş, bu karayazı
Seferberlik ilan etmiş tanrılar.
Üşüyorum, titriyor adımlarım
Varış yok bu tuhaf seferberlikte;
Farkında değil kalabalıklar
Şimdi köşelerden çıkacak alışkanlıklar
Zoraki adımlar zorlayacak caddeyi
Ve kapılardan girecek adamlar, kadınlar...
Çocuklar sevinecek ardında, sevinecekler.
Islanacak çatların kiremitleri belirsiz türkülerin curcunasında,
Zoraki sabahların ardında;
Uyuyacak, uyanacak, rüyalar görecekler;
Ve ölecekler...
Korkuyorum;
korkmak mı yoksa belirsiz çılgınlık mı yüreğimi ürperten.
Bir yalnız adam, bir yalnız akşam; ve kalabalık.
Belli belirsiz bir fısıltı nakarat oluyor dilimde;
“Özgürlük, özgürlük”...
Bilincimi inciten.
Üstelik özgürken cümlelerim tutkularımın zindanında
Ve gecenin kokusu salınırken sokakta...